

Kościół p.w. Świętej Trójcy z 1739 roku.

Współrzędne: Szerokość - 52.679895, Długość - 22.502489

Parafia rzymskokatolicka w Ciechanowcu powstała w połowie XV wieku. Przypuszczalnie fundatorem pierwszej świątyni był Paweł (Paszko) Strumiłło z Dmoszyna h. Dąbrowa lub jego syn Piotr (Pietraszko) Paszkowicz Strumiłło, starosta drohicki i marszałek gospodarski. Parafia w Ciechanowcu została erygowana w 1617 roku na wniosek dziedzica tej miejscowości - Mikołaja Kiszki, starosty drohickiego. Wówczas powstał pierwszy drewniany.

Pierwszy drewniany kościół p.w. Trójcy Przenajświętszej został spalony przez Szwedów i Kozaków w okresie "potopu szwedzkiego" w 1657 roku. Kolejny drewniany kościół w Ciechanowcu ufundowała w 1696 roku Marianna Oborska. Jego budowniczym był cieśla Jakub Faust z Węgrowsa.

Obecny murowany kościół wzniesiono w latach 1732-1737 przez ówczesnego właściciela Ciechanowca Franciszka Maksymiliana Ossolińskiego, podskarbiego nadwornego koronnego. Projektantem barokowej świątyni był przypuszczalnie reformat z Bociek o. Mateusz Osiecki, a budowniczym Jan Krzysztof Adrian Kluk - ojciec znanego przyrodnika, członka Komisji Edukacji Narodowej ks. Krzysztofa Kluka, późniejszego proboszcza ciechanowieckiego. Konsekracji nowego kościoła dokonał 23 lipca 1739 roku biskup łucki i brzeski.

Kolejną właścicielką Ciechanowca, Teresa z Lanckorońskich Ossolińska i jej córka Katarzyna, dnia 3 września 1789 roku ufundowały w pobliżu kościoła szpital i klasztor sióstr św. Wincentego á Paulo (szarytek). 17 października 1864 roku - z polecenia Michała hr. Murawjewa "Wieszatela" - skasowano kaplicę św. Wincentego á Paulo i usunięto siostry miłosierdzia.

Wielkich szkód doznał kościół w czasie pożaru miasta w 1916 roku, a także podczas ostrzału artyleryjskiego w czasie wojny bolszewickiej 2 sierpnia 1920 roku. Restaurację świątyni przeprowadzono w 1924 roku.

Podczas II wojny światowej, w czasie niemieckiego ostrzału artyleryjskiego w dniu 22 czerwca 1941 roku kościół został poważnie uszkodzony a klasztor sióstr szarytek spalony. Po wojnie wyremontowano zniszczenia, a w 1970 roku położono marmurową posadzkę.

Kościół ma typowo **barokowe** założenie. Plac kościelny na planie prostokąta, otoczony monumentalnym oparkowaniem, ma na osi bogatą architektonicznie bramę wejściową, a na narożnikach dwie dzwonnice o ciekawej architekturze.

Wnętrze kościoła wyposażono w późnobarokowe rzeźby. Istnieje pewne podobieństwo rzeźb ołtarza głównego i ambony do dzieł późnobarokowej szkoły lwowskiej, jednakże autorstwo tych wspaniałych prac nie zostało dotychczas ustalone.

Kościół p.w. Świętej Trójcy z 1739 roku.

Zwiedzając kościół warto zwrócić uwagę na epitafium nagrobne z marmurowym popiersiem księdza Krzysztofa Kluka. Epitafium wykonał znany rzeźbiarz polskiego klasycyzmu Jakub Tatarkiewicz. W prezbiterium znajdują się pamiątkowe tablice: wmurowana w roku wyjazdu z Ciechanowca (1801) Katarzyny z Ossolińskich Jabłonowskiej i nagrobna Justyna Ciecierskiego, członka stowarzyszenia "Filomatów" pochowanego w podziemiach kościoła. Z malarstwa we wnętrzu kościoła na uwagę zasługują przede wszystkim: XVIII-wieczna włoska kopia obrazu Carla Maratti w ołtarzu głównym, obraz Madonny z miedzianą koszulką oraz obraz św. Mikołaj

Zabytkowy zespół kościoła parafialnego, w skład którego wchodzi:

- kościół p.w. Świętej Trójcy, wzniesiony w latach 1737-39, nr rej.: 262 z 9.11.1966r.
- 2 dzwonnice, 1737-39, nr rej.: 263 z 9.11.1966r.
- 2 kostnice, 1737-39, nr rej.: 264 z 9.11.1966r.
- plebania, ul. Kościuszki, wybudowana w 1887r. , nr rej.: 108 z 25.04.1981r.